

ALS ALLES TEGEN ZIT...

(Damit man 's hat, wenn man 's braucht!)

Komedie in drie bedrijven

door

IRENE RAPP

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS ALLES TEGEN ZIT... DAMIT MAN 'S HAT, WENN MAN 'S BRAUCHT!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **IRENE RAPP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Österreichischer Bühnenverlag Kaiser & Co
© 2017 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Anton ter Horst - Slager, gezet, ong. 50 jaar, vriendelijke man met problemen

Willem de Groot - Bakker, naaste buurman, beste vriend, ook ong. 50 jaar

Anni - Dienstmeisje buitenlands accent, gebruikt verkeerde woorden. *(ze mag geen moslima zijn, want er komt een slagerij met een varken in voor)*

Mama ter Horst - ong. 70 jaar, leeft in een schijnwereld, denkt dat ze van adel is, praat heel geaffecteerd

Simon - goed gebekte slagersknecht van ong. 25 jaar

Max - leerjongen van ong. 20 jaar

Ex-vrouw Trixi - levenslustig type, ong. 40 jaar

Gerechtsdeurwaarder - deftige meneer *(kleine rol)*

DECOR:

Het stuk speelt in de tegenwoordige tijd en brengt de pech en het ongeluk van de slager op humoristische wijze en met veel onverwachte voorvallen aan het licht.

Het decor blijft alle bedrijven gelijk:

Een verouderd kantoor met geïntegreerde eethoek links midden, een oude bank aan de andere wand, een oud bureau tegen de achterwand.

Diverse voorwerpen zoals een messenblok, diploma's, een plaat met gemerkte delen van een koe enz.

EERSTE BEDRIJF

1STE SCENE

(Anni, Anton)

ANNI: zingt een *(bij voorkeur buitenlands)* liedje... bij het stof afnemen.

ANTON: Môge, Anni!

ANNI: Goedens morgen, baas! *(werkt rustig door)*

ANTON: *(zoekt op het bureau)* Hé, is er vandaag geen post gekomen?

ANNI: Jeetje, heb ik nog in het zak. *(bladert door de enveloppen)*
Vakantie bij post. Weer niks voor mij, alles voor meneer ...worf!

ANTON: *(vinnig)* ter Horst!! Anni! Ter Horst heet ik, onthoud dat nu toch eens een keer!

ANNI: Baas onthoudt mijn naam toch ook niet! Ik noem Mirjana en baas, hij blijf mij maar Aaaani noemen! *(smijt de post op het bureau)* Hier!

ANTON: Ja, ja, het is al goed, Anni. Zo heb ik het toch niet bedoeld. Wil je me nog wel mijn ontbijt brengen?

ANNI: Natuurlijk, baas, Mirjana haalt wel kopje koffie. *(af)*

ANTON: *(begint de post te openen en te lezen. Woelt door het haar)*
Altijd maar rekeningen, rekeningen, rekeningen...

ANNI: Kijk eens baas, hete koffie, zal jou opknapperen. *(zet een grote mok op het bureau)*

ANTON: *(drink een slok koffie en leest ondertussen een brief. Hij verslikt zich geweldig)*

ANNI: Is koffie beetje warm, baas?

ANTON: *(springt opgewonden overeind)* Dat... dat...dat is toch niet te geloven. Zo'n brutaliteit kan toch niet waar zijn!

ANNI: Eerlijk baas, ik denk, mankeert niks aan koffie.

ANTON: Anni, Anni... moet je nagaan. Die brief is van de advocaat!
(loopt opgewonden heen en weer en houdt Anni de brief onder de neus)

ANNI: Nou ja, geen nieuws toch, baas. Man sturen toch bijna iedere dag post. Na mevrouw weg, dagelijks brieven van advocaat.

ANTON: Weet ik, weet ik. Maar dit keer is het serieus. Het is zo ongeveer een ultimatum van dat mens... niet te geloven. *(leest de brief nog eens)*

ANNI: Wat staat d'rin, baas. Je helemaal van de streken.

ANTON: Dat... dat zouden ze wel willen, hè! Nooit en te nimmer!

ANNI: Dreigbrief, baas?

ANTON: Bijna, Anni, bijna... over 14 dagen is de scheiding en dan moet ik 50.000,-- Euro of iedere maand 40% van mijn inkomen aan mijn ex betalen.. (*slaat met de hand op de brief*) En waar moet ik dat geld vandaan halen? Geloof dat mens dat ze met de Aga Khan getrouwd is??

ANNI: (*maakt wegwerpgebaar*) Baas, gewoon niks geven, man!

ANTON: De brief is van de advocaat, Anni, dat is geen kattenpis hoor. Nu begint het ernst te worden. Die vrouw wil me ruïneren. Dat ze er met mijn beste slagersknecht vandoor is, is nog niet genoeg. Nu wil ze ook nog een bak geld.

ANNI: Ja, ja, zo zijn vrouwen, willen altijd boel geld en echte mannen, niks half-half!

ANTON: Ik heb het even niet meer. Ik kan er met mijn verstand niet bij, Anni. Maar onthoud mijn woorden, ze krijgt geen cent van me. Niks, helemaal niks!

2DE SCENE

(Anni, Anton, Simon komt op hetzelfde ogenblik op)

SIMON: En ik wilde net een voorschot komen vragen!

ANTON: Wel verdikkeme, willen jullie me allemaal kapotmaken?

SIMON: *(nonchalant)* Jaag je toch niet zo op, baas, ik heb toch nog geen bedrag genoemd!

ANNI: Baas heeft zorgen, Simon, bazin wil niet alleen slagersknecht, maar ook procenten.

ANTON: *(zit met het hoofd in de handen)* Dat ze me na 20 jaar huwelijk zoiets aan kan doen, je zou toch denken...

SIMON: Ik heb dat altijd al gedacht. Maak je toch niet zo druk dat de bazin er niet meer is. *(gaat op de rand van het bureau zitten)*

ANTON: Dat zou me geen moer kunnen schelen, Simon, als ze er met de bakker of de melkboer vandoor was, *(springt woedend overeind)* maar met mijn beste knecht, verdomme.

SIMON: Ach baas, we zijn maar mensen!

ANTON: Snap je het dan niet, Simon? Waar haal ik op het ogenblik nog een behoorlijke slagersknecht vandaan? Geen sterveling leert meer een goed beroep, het gaat tegenwoordig allemaal om verstand en studeren!

SIMON: Wil je daarmee beweren dat ik een sul ben, alleen omdat ik slagersknecht ben?

ANTON: Houd toch op, idioot!

SIMON: Dus toch!

ANTON: Natuurlijk niet, Simon. Ik ben hartstikke blij dat ik jou nog heb, en jij doet echt je best, maar ik bedoel dat ik nergens meer aan een ervaren slagersknecht kan komen en na de vakantie kan ik dus de winkel niet meer open doen. En geen werk, geen geld... ik ben kapot... ik ben echt geruïneerd.

SIMON: Over ruïneren gesproken, baas. Kan ik mijn voorschot krijgen?

ANNI: *(gaat voor Simon staan)* Maandag voorschot, woensdag voorschot, vrijdag voorschot. Niet cheffin, jij maakt baas kapot!

SIMON: *(verdedigd zich)* Hela, niet brutaal worden, hè. Ik heb geld nodig. Ik heb met mijn schatje afgesproken dat we naar de bioscoop zouden gaan en...

ANNI: *(onderbreekt hem)* Jij moet lichter meisje zoeken...

SIMON: Ja zeg, bekijk het even. Wat denk jij eigenlijk wel van mij, hè? *(wil haar vastpakken)*

ANTON: Simon, houd daarmee op. Ze bedoelt dat je een zuiniger

meisje moet zoeken... enne... ze heeft wel een beetje gelijk. Je ziet nu zelf wat er van komt als je een vrouw altijd haar zin geeft. Een briljante ring en een nerts mantel was nog het minste. En nu wil ze 40% van mijn inkomen en mijn beste knecht moet ik ook nog inleveren.

SIMON: In de ware zin van het woord!

ANTON: Simon! Dat is geen geintje meer!

SIMON: Over geintje gesproken, baas, die vraag voor een voorschot was serieus!

ANTON: Sorry Simon, vergeet het. Ik kan het je echt niet geven. Ik heb geen rooie cent meer. Dus, aan het werk, Simon. Ga naar Verhoeven voor de drukproef van de nieuwe folder, maar ga eerst even bij Krouwel langs. Zijn vrouw heeft haar been gebroken en kan niet naar de winkel komen. Al is het ook vakantie voor de vaste klanten moeten we iets extra doen. Ik ga ondertussen naar het pandjeshuis om te vragen wat ik nog te gelde kan maken. *(wil weggaan, maar mama komt binnen)*

3DE SCENE

(Anni, Anton, Simon, Mama houdt vakantiefolders in de hand en doet heel voornaam)

MAMA: Zeg, Anton, ik heb echt al tijden zitten peinzen, maar vannacht heb ik plotseling bedacht waar ik dit jaar op vakantie wil gaan. Ik ga naar de Grimaldi's!

ANTON: Zijn die familie van ons, Mama?

ANNI: Hé, baas, de Grimaldi's, dat zijn toch vorsten van Monaco!

MAMA: Zo is het, meisje. En de vorst heeft een dochter, Caroline, en die zou eigenlijk nog heel goed bij jou passen. *(zweverig)* Oooh, hemeltje lief, ik zie het al helemaal voor me, jij en Caroline...

ANTON: Kalm, Mama, rustig aan. Anders begint dat hele theater weer van voor af aan. Blijf in vredesnaam met beide voeten op de grond. Mijn vrouw is nog maar twee maanden weg en jij bent al weer van die idiote huwelijksplannen aan het maken.

SIMON: *(heeft ondertussen uit de koffiemok van de baas gedronken)* Ik denk dat Monaco eerder een mona-toetje wordt als de baas mij niet eens een voorschot kan geven!

ANTON: Eruit jij! *(heeft de pest erin)* We hebben het er nog wel eens over. Ik moet nu eerst weg, voorlopig heb ik geen tijd voor zulke flauwekul. *(wil afgaan)* Oh ja, Anni... jij houdt hier de boel wel in de gaten als ik weg ben, hé?

ANNI: Waar zijn gaten?

ANTON: Wat?

ANNI: Nou, ik geen gaten gezien. Waar moet ik boel indoen?

ANTON: Jeetje nog aan toe. Misschien kan ik het beter aan Max overlaten. Simon zeg tegen de stagiair dat ie Anni gaat helpen. En dan wordt het tijd dat jij eens wat opschiet.

SIMON: Ja baas. Ik heb Max net zien lopen. Ik stuur hem wel naar binnen.

ANTON: Goed, ik ben even een kwartiertje weg, veel langer zal het wel niet duren. *(wil af gaan)*

MAMA: *(dominant)* Anton!

ANTON: Ja, Mama, wat is er verder nog?

MAMA: Wat zijn dat voor manieren. Je kunt me hier toch niet zo maar laten staan en nota bene... me negeren waar het personeel bij is.

ANNI: Storen u zich niet aan mij, mevrouw mama! *(ruimt de kopjes op)*

MAMA: Ik ben perplex. Zoiets zou vroeger niet zijn voorgekomen. Toen wisten ze nog wat etiquette was.

ANNI: Ja, ja mevrouw mama. Nederlands taal heel moeilijk hoor!

MAMA: *(hapt naar lucht)* Anton! Anton, zeg jij nou ook eens wat!

ANTON: *(kijkt ongelukkig en strijkt door zijn haar)*

MAMA: Anton! Vooruit zeg wat!

ANTON: Eh...eh...eh *(roetst door zijn haar)*

MAMA: Nou?

ANTON: Lang houd ik dat niet meer uit.

MAMA: Zie je wel, Anton. Je geeft toe dat het je allemaal teveel wordt. Dus mijn idee om naar Monaco te gaan is fantastisch, daar kom je binnen de kortste keren weer tot jezelf.

ANTON: Mama, ik smeeek je. Vergeet dat gedoe over Monaco. Dat gaat gewoon niet! *(staat handenwringend voor haar)*

MAMA: Nou goed dan. Ik zal in alle rust eens bedenken naar welk land wij – mensen van stand – op vakantie kunnen gaan. *(met opgestreken zeil af)*

ANNI: Baas, wat zijn mensen van stand?

ANTON: Vergeet het maar, Anni. Zoals de stand nu is, kan ik nog niet eens met een tentje op de Mooker hei staan.

4DE SCENE

(Anni, Anton, Max komt enthousiast binnen)

MAX: Wat is er zo belangrijk dat Max er bij moet komen?

ANTON: In de eerste plaats begin je met goeie morgen te zeggen en in de tweede plaats moet jij Anni een handje helpen tot ik weer terug ben.

MAX: Goeie morgen, schone bloem. Ik zal je een handje helpen.
(grijpt haar hand beet)

ANNI: *(slaat van zich af)* Maak dat je van de weg komt of ik haal bijl.

MAX: *(schelms)* Met de bijl kan ik als de beste overweg. Ik ben toch slager. Zeg nou zelf.

ANNI: *(slaat hem op de vingers)* Weg wezen. Blijf van me af. Anni is net een meisje!

MAX: *(opgewonden)* Klopt, precies een meisje. En je ziet er best lekker uit, zo vurig, zo helemaal van je dat!

ANNI: Jij lezen te veel romannetjes.

MAX: Helemaal niet. Ik lees alleen maar seksblaadjes!

ANNI: Uit met pret. Hup naar keuken. Schiet beetje veel op!

MAX: *(wil haar in zijn armen nemen)* Ik ben helemaal weg van je.

ANNI: *(duwt Max naar de keuken)* Niks daarvan, kletskous!

MAX: Stagiair, Anni!

ANNI: Jij bedoelen Groentje. *(doet de deur dicht)*

5DE SCENE

(De Groot, Anni, Max)

DE GROOT: Aha, Anni, opgewonden?

ANNI: Ach, Max weer, altijd die vol strijken.

DE GROOT: Strijken Anni? Geweldig, geweldig...

ANNI: Wat is geweldig?

DE GROOT: *(beetje verliefd)* Anni... jij... zo knap... zo knapperig.

ANNI: Maar meneer De Groot...

DE GROOT: Oh... was ik maar een croissantje, mooie Anni...

ANNI: Hoezo croissantje?

DE GROOT: Nou, als ik een croissantje uit mijn eigen bakkerij was, dan zou je in mij bijten... mij met de tong rondraaien en me dan vol overgave inslikken en dan zou ik in je maag komen en ik zou je zachtjes laten genieten en je zou me dan stukje bij beetje...

MAX: *(die ondertussen weer binnen is gekomen)* Weer uitschijten!

DE GROOT: *(beetje verlegen)* Ah, Max. Ik was net aan het uitleggen hoe... eh... eh... hoe je het beste je eten verteert....

MAX: Zo-o. Nou ik ga nu met Anni naar de keuken en ik zal haar eens laten zien hoe het eten op de gezondste manier kookt. Het gas staat al aan, Anni. We kunnen aan de slag.

DE GROOT: Ga maar gauw, lieve Anni. Ik wilde toch net weggaan, Anton is voorlopig toch nog niet terug. Doei lieve kleine Anni. *(af)*

MAX: Hij smelt bijna!

ANNI: Onze Max zijn beetje jaloers?

MAX: Laat me niet lachen, zeg. Ik jaloers op De Groot? In de eerste plaats is De Groot een ouwe knakker en zal hooguit voor een verpleegster nog de moeite waard zijn als studieobject en in de tweede plaats ben ik al lang de jaloersheidsleeftijd ontgroeid!

ANNI: Groentje spreekt... haha... kom op naar keuken. *(beide af)*

6DE SCENE

(Anton komt met De Groot weer binnen)

ANTON: *(opgewonden)* Nou, wat vind jij daar nou van, Willem?

DE GROOT: Ik sta met de mond vol tanden, Anton! 40% zeg je? Nou dat betekent als ik aan mijn eigen omzet denk, dan ...eh... dan zitten we toch al gauw op de... nou ja... zeg... zo ongeveer...

ANTON: Klopt, dat is dan wel zo ongeveer...

DE GROOT: Ja, zo ongeveer... tja, hoeveel zou het zijn... toch wel zo'n...

ANTON: Nou ja, in ieder geval veel te veel !

DE GROOT: Ja, in ieder geval veel te veel, Anton. Dat in ieder geval!!
(ze gaan aan tafel zitten)

ANTON: Maar... de advocaat heeft me nog wel een andere mogelijkheid gegeven, zeg maar een uitweg om aan die 40% te ontkomen.

DE GROOT: Ga weg. En waar denkt die knakker dan wel aan, Anton?

ANTON: Aan een afkoopsom!

DE GROOT: Aha, een afkoopsom. En hoe hoog moet die volgens die afpersers dan wel zijn, Anton?

ANTON: Nou ja, toch al gauw rond de...

DE GROOT: Rond de... *(heel nieuwsgierig)*

ANTON: Ja, zo rond de 50.000!

DE GROOT: Gulden!

ANTON: Ben je gek, Euro!

DE GROOT: Euro? Guldens was wel een tikkeltje beter geweest, toch?

ANTON: Zeg dat wel, Willem, Euro's, 50.000 Euro en binnen 14 dagen!

DE GROOT: Jeetje, maar ja, als ik dat allemaal zo bekijk dan heeft dat mens toch nog minstens 30 – 40 jaar voor de boeg... en dan iedere maand 40% van je inkomen... nou ja... dat is toch al gauw... zeg maar... nou ja, hoe dan ook, ik denk toch dat je er met 50.000 beter uitspringt.

ANTON: Ja, dat kan wel zijn, Willem, maar zoveel geld heb ik niet!

DE GROOT: Maak dat de kat wijs, heb je dat niet?

ANTON: *(wanhopig)* Nee, heb ik niet!

DE GROOT: Nou ja, de soep wordt nooit zo heet gegeten als ie wordt opgediend!

ANTON: De zaak loopt op het moment zo slecht, dat ik mijn facturen

niet eens kan betalen. Ik ben geruïneerd Willem.

DE GROOT: Dan moet je kijken of je dat geld op de een of andere manier bij elkaar kunt krijgen.

ANTON: En hoe dan wel, Willem?

DE GROOT: Ja kijk, je hebt door de jaren heen natuurlijk wel wat gespaard. Een begin heb je altijd.

ANTON: Vergeet het. Er staat al tijden geen rooie cent meer op mijn spaarboekje.

DE GROOT: In je ouwe sok dan?

ANTON: Ben je gek, wie heeft er op het moment nog ouwe sokken. Ik heb niks meer. Gewoon helemaal niks meer. *(trekt de broekzakken naar buiten om te laten zien dat er niks meer in zit)*

DE GROOT: Ja dan zit er niks anders op dan de winkel langer open te houden. Tot negen uur of zo en 's zondags... En geen vakantie natuurlijk.

ANTON: Zit je me een beetje de gek aan te steken, Willem? Simon doet al veel overuren, Max mag nog niet alleen werken en mijn beste knecht is er met mijn vrouw vandoor. Over geluk gesproken. *(plotseling een kreet uit de keuken)*

7DE SCENE

(Anton, De Groot, Anni)

ANNI: *(opgewonden)* Baas, baas... Max is verbrand!

ANTON: Verbrand?? *(vliegt overeind)* Allemensen ook dat nog. Ik ga direct kijken. Pak jij ondertussen de verbandkist, Anni. *(af)*

ANNI: Vreselijk, en is mijn schuld... *(zoekt EHBO kist)*

DE GROOT: Maar, wat is er dan gebeurd, Anni?

ANTON: *(komt ontdaan op)* Beide handen verbrand. Dat ziet er niet best uit. Anni doe jij er een noodverband om en dan zo gauw mogelijk met hem naar het ziekenhuis. Maar vertel eens, wat is er eigenlijk gebeurd?

ANNI: Max, hij wil mij grijpen, maar ik bukt en toen hij met beide handen op hete plaat geslagen.

ANTON: Wat een klotendag. Vooruit Anni, naar de keuken en help Max!

ANNI: Ja baas, ik al weg. *(af)*

DE GROOT: *(is ondertussen opgestaan)* Jij bent toch wel een pechvogel, Anton. Maar één gelukskevertje heb je nog.

ANTON: Zo? En wat mag dat dan wel zijn, Willem?

DE GROOT: Nou, je lekkertje, ik bedoel Anni natuurlijk!

ANTON: Ja, Goddank heb ik Anni nog, die is geweldig!

DE GROOT: Beeldschoon en ook nog eens geweldig. Eigenlijk ben jij een geluksvogel, Anton. Waar vind je op het ogenblik nog zo iets? *(klopt hem op de schouder)*

ANTON: In de uitverkoop!

DE GROOT: Ik bedoel Anni, sufferd!

ANTON: Oh Anni, ja natuurlijk Anni! Tja, hoe kom je aan zoiets.

DE GROOT: Ja, ben je vroeger soms in Hongarije geweest?

ANTON: Nooit van mijn leven. Jammer genoeg, want dan was ik misschien met wat beters thuis gekomen.

DE GROOT: Misschien was je dan wel een Hongaarse slager geworden. Want je bent en blijft een geboren slager.

ANTON: Hou toch op, man... *(telefoon)* ter Horst! Wat is er gebeurd? Allemensen, SIMON... SIMON auto-ongeluk? En erg... juist... Ja, ja... ik kom meteen naar het ziekenhuis. Ja... ja... Ik ben al onderweg. *(legt neer)*

DE GROOT: *(houdt Anton vast)* Anton, Anton eventjes. Vertel me gauw eventjes wat er gebeurd is!

ANTON: Simon is aangereden!

DE GROOT: Oh, enne... erg...

ANTON: Natuurlijk is dat erg!

DE GROOT: Ik bedoel hoe erg is hij gewond. Is het erg of niet?

ANTON: Hij is naar het ziekenhuis gebracht... Dat doen ze niet voor de flauwe kul!

DE GROOT: Leeft ie nog?

ANTON: Precies weet ik het ook niet. De dokter heeft niks gezegd. Hij heeft alleen gezegd dat ik hem op moet halen.

DE GROOT: Oh, dan zal het allemaal wel meevallen. Als je hem nu al weer op moet halen. Een paar schrammetjes natuurlijk en flink geschrokken. Maar niks aan de hand.

ANTON: Ik hoop dat je gelijk hebt, Willem!

DE GROOT: Hé Anton, als je toch naar het ziekenhuis moet, kun je Max meteen mooi meenemen.

ANTON: Goed idee, Willem. Ik zal eens kijken of Anni al klaar is met het verband.

DE GROOT: Wat een pechvogel. Hoe kan een mens zoveel pech op één dag hebben. *(telefoon, neemt op)* Ja, met De Groot bij ter Horst, Goeie morgen! Nee, dat gaat nu even niet! Waarom niet? In de eerste plaats is het vakantie en verder is de winkel wegens ziekte eventjes gesloten. Zo, zo, iets belangrijks? Wat dan? BBQ feestje met een paar zakenrelaties. Nou jammer dan, maar dat gaat dus even niet. Maar ik kan wel 20 lekkere verse croissants leveren. Nee? Wat harde broodjes dan? Ook niet?? Ja, dat is zo, ik ben het zonnetje in huis. Maar als u mij uw naam en adres even geeft... Sanders en Co... ja zo gauw ze weer opgeknapt zijn... Wat ze mankeert? De ene heeft een gat in zijn kop, en de ander heeft zich gebrand en de baas.... oh, dat wilt u niet eens weten. Nou dan niet... Nee, ik ben de bakker, de buurman zagezegd. Of u een verkeerd nummer hebt gebeld? Ja, hoe kan ik dat nu weten. Ik ben de KPN niet? Hallo, hallo... opgelegd. En dan maar roepen 'de klant is koning!'

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto